



Paradisiac polítich yanell.

LA TRANSCORRADA
 Admira 's' principis abor-
 rables de cada creença, im-
 portances de cap punt, i
 La Transcorrada, en sig-
 nificació de tota las es-
 religions, perquè totas des
 semblants abans s' en-
 frontaven entre si, des-
 fiantes de la dignitat i
 integritat humana.
 La Transcorrada es publica
 adreça sempre al més ab-
 istat contra 's' idees transco-
 rades, i sense la intermed-
 iació de cap gran persona
 que transcorra 's' parla, de
 ser del professor, ning-
 un president ni cap altra.
 La Transcorrada se adre-
 ctada a cap persona, perquè
 las intercorres gaudira dels
 honors que sempre mere-
 xi el que sempre mereixi el

En cada dia de cada dia
 de les idees que tenen
 Les idees individuals son
 respectables, dignes,
 i honorables.
 L'ideal de L'libertat, en es-
 pirit de generalitat, es es-
 ments sempre concrets, els
 La Transcorrada sempre adre-
 ctada sempre a l'libertat
 dels. En llibre, els
 individuals per tot lo que es
 perjudicat i no altre.
 La Transcorrada que publica
 las religions no es una que
 se firmes del suport de
 que 's' pretén proporcionar la
 vida social en la mate-
 ra religions son abans
 i abans que vides de la
 vida i abans que vides en
 la terra, sempre i per
 sempre sempre i per

La Transcorrada es lo periodich que 's publica en idioma catala
 més avançat en idees polítichs, religioses y d' economia social.

Lo Treball es la
 primera necessitat

PERIS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, i penins Ibérica.— Extranger, a
 Las suscripciones se pagan por adelantado

ADMINISTRACIÓ

Carre de Pomes, 1, 1.º: BARCELONA
 Pode pagar 'r' adreça l'libre de Girs Miras, l'horra de l'ind cabre
 y a l'ind de 's' catas. No 'r' adreça l'libre especial de periodichs

PREUS DE VENTA

Numero vol, 1 edic.-20 exemplars, 1 pes.
 Any d' una publicació, cada trimestre

SESSIONS A 45 GRAUS



Fantasia realizable per l'minorar la ansia dels pares de la Patria
 y tirar endeavant a gust de tot hom la discussió dels projectes que han tingut de quedar pendents.

NOSTRAS DENUNCIAS

Lo dissapte passat presentarem un escrit a la justícia demanantli reforma del auto de procomentament decretat contra el director d'aquest periòdic J. Llanas per haver sagit l'autor de la carta de Sant Celoni i no haverse pogut trobar al dibuixant de les làmines denunciada quan las excoecions de Jerez, demanant que als tres dias de temps senyalats pera fer la fiança metàlica se n'hi alegassin vuyt, y que en loch de mil pesetas s'acotentessin ab cinch-centas.

Per aquest recurs, molt ben interpost conforme a lley, s'aurà suspès la excoeció del primitiu auto, ja que fins avuy dividres no ns tenim de tornar a presentar al jutjat a saber la resposta... y ab los diners apunt pera ler la fiança, so pena d'anar a passar algun dia ó algunas horas a la torre del carrer d'Amalia, que ab aquestes colors un no s'hi deu trobar gayre malament.

Al final d'aquest número va l resultat de la suscripció de lota pera fer la fiança.

Si, contra lo que esperém, se 'ns rebaixés a cent duros, en lo número próxim ja avisaríam pera retornar a tots los suscrits lo que en bona proporció correspongués.

Sols tenim que dir sobre aquest assumpto, que a pesar dels mala temps que correm y de que nostres partidaris son d'entre lo més pelón que 's coneix, lo resultat de la suscripció ha superat nostras esperansas, y que, per aquesta vegada, tenim la seguretat de que ni que no 's rebaxi un xavo de las mil onzetas castaldas que 'ns demanan, lo dimoni gros de LA TRAMONTANA no larà dias a la garjola.

Ab aixó, que s'encomanin a Deu los persecuidors y apretin més fort, que per ara no fem més que divertirnos ab sas persecucions, per més que pottin la nostra intenció de rebentarnos.

LA TONTADA INGLESA

Molta son los inteligents en política que diuen que Inglaterra es una nació adelantada en aquesta industria, y que 's inglesos son, en materia de saber gobernar los pobles, los més perfeccionats industrials.

¡Burrada imponderable! Lo qui aixó digui aquí a Espanya ni es bon patriota ni té un dit d'enteniment, y menos encara sab lo que 's pesca en aquesta ciencia infusa anomenada política.

Los inglesos passarnos la mà per la cara en l'art d'en Romero Robledo, Sagasta, Silveira, Villaverde y demás notables notabilidats espanyolas! ¡May, may, may! que digués en Prim referintse als Borbons.

¡Ahont s'es vist que 's valga fer passar plasa de bons polítics a ministres que perden unas eleccions generals! ¡Aquesta sí que es groizada!

Perque tenen de saber mos lectors, per si hi ha algun que no ho sàpiga, que allí a Inglaterra també hi ha dos partits monàrquics que turnan en lo poder, lliberal l'un y conservador l'altre, igual que a Espanya, sent lo gefe del primer Gladstone-Sagasta y el del segon Salisbury-Cánovas. Es a dir, Sagasta y Cánovas no s'ho diuen, pero s'ho tindrian de dir, y es ben segur que no més que adoptant tal nom de guerra, un alias d'aquests naturales, encara que aixó no fassi ministre, es ben segur, repetim, que llavors sí que serian uns gerrans polítics en tota la extensió de la paraula, que en agerrantse al ministeri ni per Cristo 'l deixarian no senti a cops d'escombra.

Pero no 'ns precipitem y auém per parts.

Fará cosa d'uns tres ó quatre anys lo Sagasta inglés (Gladstone) ocupava 'l ministeri, y fent unas eleccions generals,.... ¡esgarriem-nos!... las va perdre, sortint de las urnas uns 70 diputats menos per ell que pel partit de oposició.

Y aixis com aquí, si aixó pogués succehir, s'arreglaría aviat ab un 3 de Janer ó un Siguiente ó qualsevolga altra etzegalada per l'istú, allí no senyor: lo Sagasta inglés se n'aná tranquil del ministeri y 'l Cánovas de Gibraltar va passar a ser l'home de manejar las caderas gubernamentals.

Pero ans passant lo temps fins al mes actual, y tornan a ferse unas eleccions generals a Inglaterra, y torna a succehir lo mateix: es a dir, torna a perdre las eleccions lo ministeri Cánovas-ínglés, per haver tret uns cinquanta diputats menos que sos contrincants los liberals.

Y d'aixó 'n diuen grans polítics! ¡Aquestos son los grans estadistas inglesos! Desde lo apotecari Fabié al célebre inventor de la partida de la porra, no hi ha a Espanya cap exministre ni ministre sense l'ex que aquí capés de perdre unas eleccions. Los nostres estadistas fan uns estats de comptes de votos (per aixó son estadistas) y molt abans de las eleccions ja saben del cert qui guanyará, y fins pera més llealtat ho fan saber al país en lletres de motllo desde 's periòdics ministerials, y aixis ja ningú 's té d'encaparrar pels resultats de las eleccions, per lo molt y molt que ja ab anticipació han sigut preestats. ¡Aixó sí que son grans polítics y que saben jugar net! ¡A! ha vist a Espanya may una tontada semblant a la d'aquests ministres inglesos que perden eleccions? No; ni s'ha vist ni 's veurá. Podém, donchs, cantar un 'Gloria a Espanya' no inspirantnos en las ideas estretas ab que en Clavé hasé se 'n mortel cantata, sino explyayntnos en los amples horizontos de la política, que fa que cap ministre espanyol no pugui ni en sombra pensar may en los perills de perdre unas eleccions.

Y per qué dihem que 's nostres polítics valen molt més que 's altres? Ho aném a explicar.

Sent com es l'art de gobernar la industria d'ensarronar als pobles, per nosaltres no hi ha que dubtar entre uns gobernants que ab tot decaro se pujan a las barbas de la nació ó aquells altres que saben donar una bona capa de legalitat y fins cert barnís de justicia a sos actes públics. De un modo ó d'altre, tant a Inglaterra com a Espanya tornan dos partits en lo poder, y uns y altres son a tot arreu los sostenidors dels actuals privilegis que mantenen en uns l'embrutiment de la miseria y en altres la estupidés de la riquesa. Donchs si pera anar bé 'l poble productor no queda més remey que enderrocar las actuals institucions políticas, religioses y económicas, res més lògic que preferir aquells gobernants que poden incubar millor l'esperit revolucionari, y cal dir que aixó ho fan molt més be los que falsejan eleccions, fan negocis bruts y pelan al contribuyent sens compassió, que 's que saben arribar al mateix resultat ab formas més simpáticas y ab comedias molt més ben preparadas y dirigidas.

Per aixó es que havém dit y repetim que pera presentar la vella política tal com es, ab tota sa asquerosa tuetat y sens cap ropaje que cubreixi sas indecencias, no hi ha en loch del mon com los polítics espanyols, com més reaccionaris millor.

Per aixó 's aplaudim ab entusiasme y comparantlos a qualsevolga d'altres tots nos resultan petits al costat d'ells.



Barcelona 19 de Juliol de 1890.

Sr. Director: En contestació a la carta de Masquefa fechada en 4 de Juliol y firmada per La Correspondent que parla dels descaros, mala conducta, y de no coneixé la caritat, la hora ni la vergonyos los hisendats d'aquella comarca, y diu que 'l que ha obrat més descaradament ha sigut lo conegut per Rioussadet, dech

contestarll per ma part al mal intencionat firmant de la carta, que ni es capés de dirne cara a cara res de lo que escrit en aquella carta, ni menos de probar cap de sas calumniosas afirmacions, per quant hi té de constar que a cap dels meus estimats rabasayres los hi cobrat cap garba ni gavella de més, sino al contrari, lo que sí diré es que mentres que la rabasayres que no tenen ab més mala pantes per 'l hisendat li denas de cada quatre garbas una, jo sols cobro de cada cinch garbas una, y aixis la diferencia pot servir pera retrobar aquelles gotas de saach y esó escritas del seu cor, que diu en aquesta carta, y que no será de tan treballar nit i dia lo qui la va contrari, com vol fer creure lo correspondant de Masquefa, al qui 'l valdría més que molt antes de tocar ó latzar la conducta y dignitat de cap persona se fes tallar aquella gran barba negra que porta, perque ai ab ella ni sense ella podrá inspirar may respecte a ningú si no diu la veritat, y més li valdría, que 's mirés al mirall per veure si s'ha tornat roig ó vermell de la calumnia que ha posat als hisendats.

Protesto, estimats rabasayres, sembrar blat y llegums del més bo, treballar sens fer cas de terrayres y s'hi haurei per vosaltres y jo.

Als rabasayres y 's hisendats podría ben servirlos d'exemple lo que digué fard cosa d'un mes a Masquefa en una gran reunió pública lo Sr. Vallés y Ribot, que parlant dels rabasayres va dir que era precís que tothom, hisendats y parcors, procurassin cumplir los pactes ab lleialtat y aixis tot aniria sempre ab armonia. Y com ara s'acosta la festa major de Masquefa, sabo aquesta carta desitjant a tots los habitants del poble a tots los estats que si hi vagin, desde 'l més hisendat al més pobre, que la passin felis y contenta com per mi mateix desitjo.

JOAN BONASTER Y GENÉ (a) Rioussadet.

L'ULL

Avuy, que 'l cervell me bull, y la mossa un poch me pica, vaig a ocupar-me una mica del molt que 's parla de l'ull. Per més que os sembli un tribull lo parlar de semblant cosa, si acas ningú 's hi oposa y atenta volén escoltar, de l'ull os vaig a parlar, perque se cosa molt graciosa.

Obrin tots l'ull, bons germans; obrin l'ull, homes y donas; obrin l'ull, senyas iufonas; y obrin l'ull, petites y grans. Ni acas hi ha algú d'entre tante que de l'ull li Agui caygut, li tinch de dir resolut... que jo també obriré 'l meu, perque si un tronxo 'm tirén no 'm feu cap ull de celat.

Per més que 's totonellit pensés que me 'n falta un bull, no sé qué es tenir pe al ull, ni tinch los ulls y expulso: —Quin mirar que té més viu: té un ull que parla.—Rodeu! ¡pari un ull aquí es que ho creut ¡pari un ull! ¡Sants Cristos! lo que hi ha de un ull que rodona; pro aquell, si se senti, no 's veu.

Hi han homes ¡mala negada! que solen di la molta simpleta: —Mira, aquells té una ulleta que fan patir, ¡pastorada! Aixó es una antialada; ni que signen malagruyas que fent l'ull, fassin senyas, no m'ho farán creure a mi; que 's ulleta que fan patir... son los de las espanyas.

Es vritat que d'ulls n'hi ha de mil maneres distintas, y de diferents tintas, y de diferent mira. D'ulló ningú 'n dubtará, y qui 'n dubti es un cap-grós, puig n'hi ha de gat, de gos, n'hi ha de petita, de grosos; ab llarganyas, de tallocos; y de guenyos, sí senyas.

Hi han ulls de vidre també, y també ulls de pedra; no falta qui també diu que 's ull també sí té. Y si busqueu los ulls bé, donant un cop d'ull ben bo, trobareu, es ho dich jo, ulls ab perlas, ulls tremolats, trobareu ulls... amagats, y fins ulls... que fan pudó.

Hi han ulls de vidre també, y també ulls de pedra; no falta qui també diu que 's ull també sí té. Y si busqueu los ulls bé, donant un cop d'ull ben bo, trobareu, es ho dich jo, ulls ab perlas, ulls tremolats, trobareu ulls... amagats, y fins ulls... que fan pudó.

—Jo no soc'h d'aquells homes que de cada parell des d'ells son... lo que jo no soc'h; jo ja estich esperant ab ansia 'l dia que un angelet ab lo cabell cargat y...

—¡Calla!

—Me digui: Papa, la mama diu que m'estima més que tu. ¿Es veritat? Ho llavors menjàntmel a potona...

—¡Ay Rafael!

—¡Ay Enriqueta!

(Gran pausa).

—Titel.

—¡Què!

—¡Sabs que quedarás viu dof!

—Per qué?

—Perque'l cabell al mitj del front te fa punxa.

—Punxa?

—Punxa: pero per xo...

—¡Què!

—Res.

—Donchs...

—¡Ay!

—¡Ay!

(Telé ràpid, perque la cosa s'emboïca).

LUIS MILLA

LAS FESTAS DE LAS SANTAS DE MATARÓ

En la nostra població, per las festes de las Santas, se preparan cosas lindas que m'ambien que farán pó.

De cosas ne farán varias tola una setmana entera, per la Rambla y la Riera s'hi farán grans luminarias.

Regates tamé s'farán; músicas per tot arreu, per pogu' sufragar la veu deis que pa demanaràn.

Burtinàs sanos, jeganis, y també la profano, per pugner donar terró a s' els pobres capellans.

La cosa anirá molt seria ab orgull y ab arrogancia; los uns ab molta abundancia, y los altres molta... miseria.

Los que tot ho produheien y que la miseria callan, veurán als que no treballan que ab lo seu se divertieien.

Se sanará una setmana gastant molt sens medicó, y més d' un treballado s' estará morint de gana.

Ja veuréu com pot seguir un mon tant decabellat, en que 'l que no se adanyat tot lo mats té de patir.

Y així 'l lueus que ab excés veuréu en tals jorns lluhir, sols serán... pera sacarrir als honradíssims obrers.

Que pro farán de manera, algun dia, ab tanta d' roganya, d' establir, ab sos afans, justícia més verdadera.

JOAN MOLIST.



Si Deu no 'n agafa fortament de la mà ó no 'ns envia una caminadora celestial, decididament estém perduts, pero no perduts per ara, sino per sempre més ara y després y per tota la eternitat en que la nostra animeta tindrà de fer olor de socorriem en lo bell mitj del foc de las calderas d' en Pere Botero.

Tal me fa pensar 'l haver arribat a ma noticia que un gabedal d' heretjes de Ginestar, poblet de la provincia de Tarragona, s' ha tirigit en comunicació oficial al alcalde del poble fentli saber que tots ells protestavan de la nostra religió catòlica, apostòlica y romana, dibentli a la primera autoritat local... pero a qué cansarme explicantoh? Aquí tenen una copia autèntica del document que m' ha enviat un piadós feligrés a fi de que, sapiguent ahont está 'l mal, poguém fugirne a temps abans de que puga fer estrago en nostres cors y aniquilar nos 'l ànima.

Dis aixís lo tan descregut, heretje, monstruós, antipàtic, repulsiu, inconvenient y desconsolador document:

Dr. Alcalde Constitucional de Ginestar.

Los abajo firmados, mayores de edad, vecinos y domiciliados en esta villa, estando en el pleno goce de sus derechos civiles y políticos y de sus facultades eclesiales, libres y espontáneamente ante V. Sr. Alcalde, y el Ayuntamiento que tan dignamente preside, exponen:

Que en vista de los vejámenes y atropellos que a diario están sufriendo en todos los actos de su vida, y más sensible aun, en y después de su muerte, los que, como nosotros, diáconos de la religión del Estado,

alegrándose como motivos que no consta clara su voluntad, ó otros análogos; con el fin de evitar trastornos y disgustos en nuestras familias, no crear conflictos a las autoridades ni disturbios en la población, cuantos este escrito firmamos, hemos creído prudente, apoyados en el párrafo 2º del artículo 11 de la vigente Constitución, hacer constar en esta Alcaldía, la siguiente declaración:

Que PROTESTAMOS de la religión católica, apostólica, romana, y como consecuencia no queremos nada con ella ni con sus ministros, salvo el respeto que las personas y las creencias ajenas merecen, disponiendo que a nuestra muerte se dé sepultura a nuestros cadáveres en el cementerio civil ó neutro de esta villa.

Lo que queremos conste, para que cuando llegue el sensible caso no pueda alegarse, por ningun concepto, que no consta clara y terminante nuestra voluntad.

Después de quedar copia íntegra en poder de los interesados, se hace entrega del presente a V. Sr. Alcalde, esperando se servirá acusar recibo a los efectos de la Ley Municipal vigente.

Ginestar 10 de Julio de 1892.—Jaime Torá Segarra.—Francisco Saladié Borrás.—Agustín Gil.—Juan Bta. Viscarri Marzal.—José Pellisa Póll.—Bautista Benas.—Pedro Juan Torá Segarra.—José Pellisa Benas.—Ramon Borrás Llop.—Florencio Segarra.—Pedro Juan Covallia Pepió.—Bautista Portuño Martí.—Pedro Juan Margalef Casadó.—Bautista Segarra Torá.—Bautista Bró Bergalló.—Juan Borrás Sabaté.—José Sentís.—Miguel Gil Domenech.—Juan Usach Gin.—Fermín Roca.—José Martí.—José Pellisa Brell.—Bautista Ripoll Casaldá.—Ana Píñol.—Ana Sentís.—Teresa Sentís.—Francisca Pellisa Póll.—María Teresa Pellisa.—Pelegrina Bonagas.—Josefa Pellisa.—Dolores Segarra Pellisa.—Raimunda Bró.—María Teresa Agust Pellisa.

Ara diheume: si aixó s' anés present per vici entre la gent que no té pro arreladas las nostras santas creencias, ánicas verdaderas, gahont aniriam a morar?

¡Al infern! al infern! ahont de segur s' hi tindrien de fer obras pera aixampliarlo y ponerlo en condicions de poder satisfacer las necessitats modernas, en tant que al cel quedarian més pisos pera llogar que en certa punta de la esquerra del ensaóchs.

Pero afortunadament la divina Providencia vetlla, y mentres lo foch de Gracianita, omnipotent no s' apagui, lo qual es impossible, ja poden fer lo que vulguin los heretjes, que las nostras animetas serán sanas y salvas en lo regne de La Llum. Amen.

ES

¡Ave María puríssima y válgane Sant Nin y Sant Noi!

Los heretjes dels Estats-Units, que per tot arreu hi ha heretjes, s' han permès la bromada de penjar en estatua al seu rector, per mal gènit que contan que tenia.

¡Estarían frescos si per cosas de mal gènit tenian de penjar rectoral! ¡Ahont aniriam a parar aquí a Espanya?

Pero afortunadament allí s' tractava del pastor de la iglesia congregacionalista de Stratford, y no sent sacerdot catòlich, ja podém piadosament deixar que 'ls penjín a tota, encar que no més sia en estatua.

Com que la ánica religió verdadera ja sabém que es la nostra...

Los demés que 's rebentín.

ES

Deu sempre premia la pietat tal com se mereix. Lo campaner d' un poble de la provincia de Tarragona sent venir lo mal temps (no 'l de La Tramontana; sino 'l de la atmosfera), y puja a tocar las campanas invocant á Deu mentres la seva dona encenia un llum a la Verge.

Veyent tanta virtut y fe, la Providencia va volguer premiarla; y ab un llamp deixá sech al campaner y mitj boja a la campanera, que al saber la piadosa mort de son marit acabá de perdre la xaveta de no haverli pogut fer companyia en son viatge a la gloria.

Un altre dia serà... si continúa tocant campanas, que Deu no s' oblida dels seus mentres saben ben amario y servirlo.

ES

Un vehi de Castellfuit va donar l'altre dia tals probas de religiositat, que ja voldrian tots los piadosos lectors ser com ell a la gloria d' una manera tan peripatètica com hi ha anat a parar.

Es lo cas que 'l citat devot va caure al riu Fluviá, y de moment, sens recordarse de Deu, cridá demanant auxili a Deu ab tanta espant, que á pesar de que 'l negre va salvarlo d' ofegarse, lo blanch agatá després un stach nerviós que 'l teu passar desseguida a esmorzar ab Sant Pere, probante aixís lo miracle de que tan bon punt com cridá á Deu aquest se 'n va compadir y li doná entrada a la gloria.

Qui no agafa, ab tals exemples, irresistibles ganas de demanar sempre pert y ajuda al mateix Deu que 'na ha tei?

Está oberta la suscripció en la Administració d' aquest periòdic, advertint que quedará tancada y no s' admetrà res més tan bon punt s'arribi a las mil pesetas exigidas per la citada fanxa carcelaria.

COSAS DEL MON

Mitj mort de fam stara a un traucant un esguerrat alomyna demanant; y sense ni mirarlo y ab tó sech respón:—Que Deu vos fassi be, germá!

Més tart topa a un imbóccil, á un viciós, que 'l bestia la fugint sols del treball, y s' hi encanta y áns riu; y á s' eix grandil li don lo que a s' el altre li ha negat.

DOMINGO BARRIBÀ

XARADA

Te faig saber, amic meu, qu' ahí a la fra d' Olot vaig comprarli per l' Andreu una *de quart de vertit*.

Ademés vaig jurar també un hermes *de quart-tercera*, que 't dich que canta molt bé; molt més que una cadenera.

Mes la tres-dor, que ja sabe que es una que sen-pr terra, vingru y tot tirantli tapa va tirar la gaita a terra.

Ho va veure la Totia, que, dantli una *gan t-tergona*, va armá una sacramental que va durar molta estona.

C. JULIAN DE SABADELL

GEROLOPICH

Bernat
D
YOT
MICO GAT
DEMANI
I

CINTET BARRERA

SOLUCIONS

A LAS CANONIAS DEL NÚMERO DARRER

Ters de vilanos.—Sotero, Teresa, Rosario.
Yaxada.—Mi-asal.
Gerolopich suaridic.—Palermo, Murrera, Perla, Moll, Pap, Re, L.
Gerolopich.—Deu minuta de descans.

Pujol y Solé, impressora, Tallers, 45, Barcelona

SUSCRIPCIÓN REINTEGRABLE

de

40 lots de 25 pesetas cada un

para constituir

FIANSA CARCELARIA

de MIL PESSETAS en metálich

exigida pel Jutjat corresponent, á consecuencia d' una de las denuncias soferias per

LA TRAMONTANA.

para quedar en libertat lo director de dit periòdic J. Llunas.

Las cantitats suscritas á tal objecte se reintegrarán tan prompte com en la causa que las motiva recagui resolució per la que puga sech cancelada dita fanxa.

	Pesetas
SUMA ANTERIOR	350
F. B. M. (1 lot)	25
Varios gg. de la Resp. Llog. Lealtad (1 lot)	25
Joseph Guardia (1 lot)	25
J. S. y B. de Sabadell (1 lot)	25
Pau Araus, del Vendrell, (1 lot)	25
Urban Bracons, de Sabadell, (1 lot)	25
Un Amant de la Retorma Social y Florenci Jornet (1 lot)	25
A. Fontanet (1 lot)	25
A. Gispert y sa esposa (1 lot)	25
Narcis Vidal, de Premiá de Mar, Salvador Ferrarons y un altre company (1 lot)	25
Joan Castells, de Tarrasa (1 lot)	25
Resp. Log. Hijos del Trabajo y un company (1 lot)	25
Anton Serramiá y companya, del Vendrell, (2 lots)	50
Ramon Maynadé, (1 lot)	25
Suma	750

Está oberta la suscripció en la Administració d' aquest periòdic, advertint que quedará tancada y no s' admetrà res més tan bon punt s'arribi a las mil pesetas exigidas per la citada fanxa carcelaria.